

A könyörületes és Megkönyörülő Isten nevében

Ahmed Schmiede-Bolek Zoltán: Islámot tanulni, az iszlám szabályai szerint élni

A gombákkal kapcsolatos történet

Mária lélekszakadva rohant haza egy teli kosár gombával. Csodálatosan tarkák voltak a gombái. Mária büszkén mesélte az édesanyjának:

„Nézd anya, milyen szép gombákat találtam. Nézd csak! Pirosak és sárgák és a kosár teljesen tele van. Az erdőben még másfajta gombák is voltak, de azok nem voltak ilyen szép tarkák. Ezért nem szedtem azokat össze, csak amelyikek ilyen szép tarkák voltak”

Az anya az asztalra öntötte a gombát és megnézte. Azután ezt mondta Máriának:

„Gyermezem, ezek mind mérges gombák! Megtévesztettek a szép színek. Aki ezeket megeszi, meghalhat tőlük. A színtelen gombák, amelyekről beszéltél, azok legtöbbször az ehetőek és a legjobb ízűek. Senki nem volt a közelben, akitől megkérdezhettétek volna?”

„Nem csak egy öreg paraszttal találkoztunk, aki azt mondta, hogy a gombák mérgesek és nem kéne összeszednünk. Azt mondtuk magunkban: mit érhet egy ilyen paraszt a gombához. Ami ilyen szépen néz ki, az nem lehet mérgező.”

„Látod gyermekem, így van ez gyakran. Ha az ember csak a külsőt nézi, és az érzései vezérlik, akkor gyakran csalódik és a rossz utat választja. Sok dolog van, ami szépen néz ki és az embereket vonzzák. De aztán rájönnek, hogy azok nagyon rossz dolgok, ha egy kicsit utánanéznek. Milyen sok olyan ember van, akik jól néznek, ki szépen fejezik ki magukat, de valójában tele vannak rosszindulattal és hátszándékkal. Ezért nem szabad, hogy egy csinos kinézet megtévevssze az embert. Akit egy jó kinézet elcsábít, az egy napon megmérgezi magát, mielőtt észrevenné. Nézd, téged is megtévesztett ennek a gombának a szép kinézete, olyannyira, hogy hajsza hűján mindnyájunkat megmérgeztél. Ha egy hozzáértőt megkérdeztél volna vagy az öregember tanácsára hallgattál volna, akkor a jó gombát hoztad volna el és a mérgeseket ott hagytad volna.

Erre az életben nagyon sok példa van. El tudnál egy könyvet olvasni, ha nem lett volna tanárod? A tanáraid megmutatták, hogy az ember hogyan jut el az első betűtől az olvasásig és az írásig. Az embernek szüksége van valakire, aki őt vezeti, azért, hogy megtanulhassa, hogyan kell a jót a rossztól, a hasznost a károstól megkülönböztetni. Az embert nemcsak a szemei téveszthetik meg, hanem az is, ahogyan gondolkodik. Ezért adott a mindenható Isten néhány embernek, miután őket megteremtette, olyan tudást a dolgokról, ami által ők vezetői lehettek.

Tőlük tanulták meg először az emberek, hogy mi a jó és a rossz.”

„Milyen emberek voltak azok, akik az embereket útba igazították?”

„Prófétáknak vagy Isten követéinek nevezték őket. Ádám volt az első próféta, az utolsó pedig Muhammed. Noé, Ábraham, Mózes és Jézus is nagy próféták voltak.”

„Tehát akkor a próféták voltak az emberek első tanítói?”

„Pontosan. Amikor az első emberek a földön megjelentek, még teljesen tudatlanok voltak. Isten prófétái tanították meg nekik mindent, azt hogy egy Isten van, aki létrehozta őket és akinek engedelmeskedniük kell. Ezért, aki hallgatott rájuk és azt az utat választotta, amit mutattak az megtalálta az otthonát és a földi élete beteljesülését. Aki viszont nem hallgatott rájuk és konokul a saját útját járta, a dolgokat a külsejük alapján ítélte meg, az nem találta

meg az Isten által kijelölt utat, köveket, fákat, különböző figurákat tartott istennek és ezeknek imádkozott.”

„De hát akkor a próféták nem ugyanolyan emberek, mint mi is vagyunk mindannyian?”

„De igen, ők is ugyanolyan emberek voltak, mint mi. Ők is megszülettek, ettek és ittak, felnőttek és meghaltak. De ők Isten kiválasztott szolgái voltak. Isten választotta ki őket, mert tudta, hogy ki volt méltó arra, hogy próféta legyen. Ezért világította be szívüket a tudás fényével, hogy mindent fel tudtak ismerni, a saját valóságukban. A tudásukat nem földi tanítóktól kapták. Az ő tanítójuk a mindenható Isten volt. Isten megtanította őket, hogy híveinek mire van szüksége ezen az oldalon és a túlvilágon és ők ezt a tudást az embereknek tovább adták. Minden útmutatást direkt Istentől kaptak. Tudásuk nem kívülről, hanem belülről származik.

Azt, amit Isten a prófétáinak mondott, hogy tanítsák az embereknek, nevezzük **vallásnak**.

Az ajánlások és tiltások, amelyeket Muhammed próféta Isten által közvetített az embereknek, képezik az **Iszlám vallást**.

Az egészen nagy szeretet

Mónika egy csodálatos töltőtollat tartott a kezében és írt valamit. Ez feltűnt a tanárnak és odament hozzá és megkérdezte:

„Nocsak, mit írsz olyan sietve?”

„A tegnapi feladatokat”

„Milyen szép tollad van. Hol vásároltad?”

„Nem vásároltam. A nagybácsikám ajándékozta nekem.”

„Akkor nagyon szeret téged a nagybácsikád. Ez ugyanis egy nagyon drága toll.”

„Igen, ő nagyon szeret engem, és sok mindent vásárol nekem.”

„Te egy nagyon szorgalmas kislány vagy. Te is szereted a nagybácsikádat, aki ilyen sok szép dolgot vásárol neked?”

„Természetesen szeretem. De nem azért, mert töltőtollat, füzetet vagy más dolgokat vásárol nekem”

„Hát akkor miért?”

„Mert ő a nagybácsikám és éppen ezért egyszerűen szeretem. A többi nagybácsikámat és nagynénéimet is szeretem, akkor is, ha nem vesznek semmit.”

„Ez így helyes, ez az igazi szeretet.”

„Más embereket is szeretsz, akik valami jót tettek veled?”

„Ha valaki a másiknak jót tesz, azt egyszerűen szeretni kell, vagy nem? Halottam egy régi közmondást: 'Egy csésze kávé 40 évre elkötelez'.”

„Vannak emberek, akik a jót a rosszal torolják meg. Mit szólsz ehhez?”

„Ezt egyáltalán nem tudom elképzelni. Ha vannak ilyen emberek, akkor ezek rossz emberek. Egy jó ember soha nem csinál ilyet.”

„Igen, az ilyen emberekről is van egy közmondásom: 'Ne etess varjúkat, azok csak kivágják a szemedet!’”

„Ezt még nem hallottam, ez tetszik nekem! Az ilyen embereknek olyan természetük van, mint egy varjúnak, ugye? Ezt meg akarom magamnak jegyezni. De ez a szép közmondás nekem még tulajdonképpen többet mond. Talán igazam van ezzel?”

„De hát mit mond még neked?”

Az embernek nem a külső alapján kell ítélnie, hanem inkább válogatósnak lennie, ha valakit a barátjának fogad. Gondosan kell ügyelni arra, mi van vele, milyen szokásai vannak. Nem szabad mindjárt mindenkivel barátkozni, aki egy barátságos arcot vág.”

„Nagyon helyes. Vannak emberek rossz tulajdonságokkal. Azt a benyomást keltik, hogy jó társak, barátságos arcot vágunk és mézes-mázasan beszélnek. A valóságban ezt nem barátságból teszik veled, hanem azért, hogy valamilyen előnyük származzon belőle. Ha az ember ilyen embereknek jót tesz, magának vagy talán másoknak árt vele”

Ebben a pillanatban felhangzott az adhán, az imádkozásra való hívás. A müezzín szép mély hangja a már jól megszokott szavakat szórta szét a kis város épületeinek teteje felett. Mónika ezután azt kérdezte:

„Tulajdonképpen miért hívnak imára?”

„Nem tudod? Ezzel jelzik az imaidőket”

„Nem erre gondoltam. Azt értettem ez alatt, hogy ez minden? Akkor az imaidőket másképp is tudnák jelezni.”

„Nem, nem ez az egyetlen cél. Ezzel együtt az iszlám vallás alapjait is jelzik. Ismered a vallásunk alapjait, vagy nem?”

„Igen”

„Na látod, ezt jelzi a müezzín naponta ötször. Ezzel nevezi meg Isten nagyságát és egységét, és azt mondja, hogy Muhammed Isten küldöttje. Ezután ő hívja a hívőket imádkozni és üdvözülni.”

„Tehát akkor az adhán egy naponta ismétlődő vallási tanítás?”

„És micsoda vallási tanítás! Szívesen elmagyaráznám ezt még neked bővebben, de még a mai témánkat be kell fejeznünk. Hol is hagytuk abba? Ja igen: az ember azt szereti, aki valakinek jót tesz, mindent megtesz azért, hogy a jót csakis jóval viszonzza. Így kell ennek lennie, vagy nem?”

„Jó. De gondold csak meg, hogy kinek köszönhetjük a legtöbbet?”

„A szüleinknek és a tanárainknak...”

„Tovább!”

„.....”

„Na, ki teremtett bennünket?”

„Isten, a Mindenható.”

„Kitől vannak barna szemeid, a kezeid, füleid, orrod, ajkaid, értelmed és minden egyéb más? Kitől származik mindez? Élet, egészség, öröm, buzgóság-honnét jön ez?”

„Ezek mind Isten adományai. Pénzzel ezt nem lehet megvenni. Tudom, hogy ezek minden adományok legnagyobbikái.”

„Tudnál ezek valamelyike nélkül létezni?”

„Isten óvjon. Nem szeretnék egyetlen egy szempillámot is elveszíteni!”

„Jó, akkor mond csak, kinek köszönheted a legtöbb jótéteményt?”

„Istennek, a Mindenhatónak.”

„Jó. Szereted Istent?”

„Igen, szeretem az Istenemet. Méghozzá jobban szeretem, mint bárki mást. Hisz ő teremtett engem, ő töltötte meg szeretettel a szüleim szívét, hogy szeressenek. Minden, ami létezik, minden jótétemény tőle származik. Ezt tudom, és mindig hálás leszek Istennek ezért. Mielőtt elkezdenék enni, mindig emlékezem, hogy az étel előttem az egyik jótéteménye és a nevét mormolom. Ha lefekszem, ha felkelek, azt mondom 'Bismillah!', azaz Isten nevében! Arra gondolok, hogy mindennek felett ható, mindent tud, hogy ő az igazságosakat és a szorgalmasakat szereti. A szüleim, a testvéreim, az embertársaim és a hazám jólétéért imádkozok Istenhez.”

„Nagyon jó. Szereted a prófétákat is?”

„Természetesen szeretem. Aki Istent szereti, szereti a prófétákat is.”

„Tulajdonképpen először a prófétákon ismeri meg az ember Istent és tanulja meg szeretni őt. Tehát szeretem az Istenemet és prófétáimat és azon az úton megyek, amelyet ők mutatnak nekem.”

„Bravó, Mónika! Egy ember, aki tudja, hogy minden Istennel kezdődik és hozzá imádkozik, az soha nem fogja elfelejteni teremtőit. Aki Istenben bíz, az sikeres. És aki a prófétáit nagyon szereti, az a legmegbízhatóbb vezetőket választotta az élete során. Tudjátok mi a legjobb módszer arra, hogy ne felejtsetek el Istent? Az ötszörös napi ima. Ezért hív bennünket a müezzin. Minél szilárdabban ragaszkodik az ember az imához, annál mélyebben erősíti meg szeretetét szívében Istenhez és az ő prófétáihoz. És minél erősebb ez a szeretet, annál gazdagabb és szebb lesz az élet és annál jobban eltávolodik az ember a rossz tulajdonságoktól és szokásoktól. A jó emberek, a jó muszlimok nem veszélyeztetik sem hazájukat, sem a z emberiséget. Istenhez fűződő szeretet, amely már a szívekben gyökeret vert, az emberek és a haza iránti szeretetet hozza elő.”

„Kérem, meséljen nekünk az imáról is!”

„Az imádságra hívásról és az imáról majd egy másik alkalommal mesélek nektek.”

Német mondás

„Aki a szeretett Istenben hisz, az nem homokra építkezett.”

„Akár rossz vagy jó-az Istentől mindig csak igazságos jön.”

Az imára hívás (Adhan, vagy Ezan)

A tanár belépett az osztályba. Miután a tanulók üdvözölték és helyet foglaltak, Erika jelentkezett és azt mondta:

„Kérjük, azt ígérte, hogy többet mesél az imára hívásról. Megtenné ezt ma?”

„Azt mondtam, hogy az imára hívás, egy naponta ismétlődő tanítás a vallásról. Ez az, amit tudni szeretnétek?”

„Igen”

„Az Ezant elsősorban egy egyszerű imára hívási jelzésnek tartották. De ha közelebbről megvizsgáljuk, akkor ez több, mégpedig az iszlám egyértelmű hitvallásának jelzése. Figyeljétek, először négyszer mondják, hogy 'Allahü ekber'-vagy allahu akbar, utána kétszer, hogy 'Eshedü en lá ilahe illallah'. Ez után kétszer ismétlik azt, hogy 'Eshedü enne Muhammeden resullullah'.

Ezzel Isten nagyságát fejezik ki és azt mondják, hogy rajta kívül egyetlen másik istenség nem létezik és Muhammed az ő küldöttük. Ebből ismerhetitek fel, hogy az imára hívás egy naponta ötször ismétlődő vallástanítás, melynek során az iszlám vallás alapjait tanítják.”

„El tudná nekünk kérem még egyszer világosabban magyarázni?”

„Szívesen. Ki tudná nekem megmondani, hogy mi az iszlám fő alapja?”

„Az Istenben való hit és Muhammed prófétasága.”

„Rendben. Hogyan jut ez kifejezésre?”

„Eshedü en la ilahe illallah ve eshedü enne Muhammeden abdühüve resülüh.”

„Hogyan nevezzük ezt?”

„Kelimei Sehadetnek”

„Helyes, vagy röviden Sehadetnek. Azt is el szeretném nektek mondani, hogy miért ezt a nevet választották. Tulajdonképpen Sehadet azt jelenti, hogy bizonyosságot tenni, tehát egy dologról fenntartás nélküli kijelentést tenni, amelyről az embernek pontos ismeretei vannak. Tehát, ha valaki azt mondja, hogy Istenen kívül nincs más istenség és Muhammed a ő prófétája, akkor ő emellett bizonyosságot tett le. Úgy bizonyítja hitét, mintha ő Istent saját szemével látta volna. Ezt mindenféle félelem nélkül teszi.

És azzal, hogy az iszlám hit ezen alapja az imára hívásban mindig kifejezésre jut, nemcsak azt jelzik, hogy itt az ima ideje, hanem ezzel figyelmeztetik az embereket újra és újra muszlim mivoltuk alapjaira és emlékeztetik őket Isten kegyelmére.”

A török nemzeti himnuszról

Imádságok, melyeknek a bizonyossága a vallás alapja,
Örökké a hazám felett kell visszhangoznia.
A szabad zászlómnak joga van a szabadságra.
A népemnek joga van a szabadságra,
Amely csak Isten előtt hajlong!

A magyar Himnuszról

Isten áldd meg a magyart!
Jó kedvvel, bőséggel

Hit és cselekedet

Mária reszketett, mint a galagonyabokor. József kérdezte tőle:

„Mi van veled, beteg vagy?”

„Igen már két napja.”

„Voltál orvosnál?”

„Voltam.”

„De hát mit mond?”

„Azt mondta: maláriád van és naponta négyszer Chinint kell bevenned.”

„Na és? Beszedted?”

„Nem.”

„De hát miért nem? Nem hiszed el, amit az orvos mond?”

„De igen. Ő a legjobb orvos, akit ismerek. De nem csináltam azt, amit mondott és a rosszullet megismétlődött.”

„Te aztán furcsa vagy. Ha az orvosnak hiszel, akkor azt kell tenned, amit ő mond. Egyszerűen csak hinni, az nem segít.”

Ekkor belépett a tanár. A tanítás megkezdődött.

„Emlékeztek arra, amiről legutoljára beszélgettünk?”

Zoltán válaszolt:

„Igen, Ön az imára hívást magyarázta el.”

„Jó. Megállapítottuk azt, hogy az Ezan egy vallási tanítás, amelyik az iszlám fő alapjait tanítja meg nekünk. Ha muszlimok szeretnének lenni, így mondja Ő, először is hinnünk kell Isten egységében és abban, hogy Muhammed az Ő prófétája.”

„Ennyi az egész?”

„Nem. Először is most állunk az iszlám kapujában. Ha valaki ennek a kinyilvánításnak a helyességéről meg van győződve és nem iszlám szülőktől származik, akkor is muszlimnak számít. De csak a puszta hittel és visszamondással még nem válik azzá. Ezután még néhány dolgot meg kell tennie. Ha valakit felvesznek egy iskolába, akkor az ottani előírásokhoz kell igazodnia.”

József jelentkezett:

„Teljesen világos, csak azt mondani, hogy hiszek és kész, az nem megy. Az sem elegendő, ha azt hiszem, hogy az orvos egy jó orvos. Azt kell tenni, amit mond, mert másképp nem lehet megszabadulni a lázától.”

„Bizonyára ismeritek Jézus próféta által hangoztatott mondást: 'A tetteik alapján kell őket felismernetek'. Milyen igaz! Az embernek a hitét szavai által is, de még inkább cselekedeteivel kell igazolnia. Ezt tanítja nekünk az imára hívás”.

„Hogyan teszi ezt? -akarta tudni Zoltán.

„Először is azáltal, hogy Isten nagyságát a szívekbe helyezi. Aztán azzal, hogy Isten egységét és a prófétákban való hitet hirdeti. De ezt ezzel még nem hagyja annyiban. Még kétszer azt mondja 'Hayyalesselah'”.

Zoltán:

„Mit jelent ez?”

„Ez azt jelenti, hogy az Istenben való hitetek a szavaknál nem akadnak el. Végezzétek el az imákat és a cselekedeteitek fejezzék ki hiteteket. Ez arra figyelmeztet benneteket, hogy a hitmeggyőződés után a az ima a legfontosabb feladat. Ezzel azt bizonyítjuk, hogy hiszünk Istenben, szeretjük és tiszteljük Őt. Ezt várja el tőlünk teremtőnk. És ekkor hangzik el kétszer 'Hayyalesselah'. Mit is jelenthet ez?

Képzeltetek el egy házat! Mindenesetre lesz egy alapja és ezen tartóoszlopok. Efölé építik a házat. Egy ház alapépítmény nélkül. E nélkül csak egy kártyavár lenne, egy erősebb szellőkés elfújná. Másrészt az alappal egyedül még nincs minden kész. Arra kell építeni a szobákat és a fölé a tetőt, hogy az ember a viharoktól védve legyen.

Ha az iszlámot egy házzal összehasonlítjátok, akkor annak alapja Istenben és a prófétákban való hit és ezen hithez tartozó nyilvános beismerés. Az istent szolgáló cselekedetek, úgy mint ima, böjt, szegénységi adó és zarándoklás képezik az iszlám tartóoszlopait.

Ezért jelenti az imára hívásban, miután megtörtént Isten és a próféták melletti bizonyosság letétel 'Gyertek imádkozni!'

És az utána következő 'Hayyalelfeleh'(gyertek haza) az indoklása ennek a felhívásnak: Istenhez való imádkozás megmutatja az utat hazafelé.

A nap bizonyos óráiban a hívó megmossa a kézfejét, arcát, kezeit és a lábát és áhítatra járul Isten elé. A mosakodással kívülről tisztul meg, az imával belülről.”

„És utána még mondják 'Allahü ekber,Allahü ekber-La ilahe ilallah'.Mit jelent ez?”

„Az imádkozás Isten nevével kezdődik és fejeződik be. Ez azt akarja kifejezni: Isten minden egyes lény fölött áll. Egykor nem volt semmi és senki rajta kívül. Minden egyes lényt és dolgot a semmiből teremtette. És akkor is, ha egyszer minden megteremtett dolog el fog tűnni, Ő létezni fog, az örökkévalóságtól az örökkévalóságig. Így magától értetődő, hogy rajta kívül senkihez sem lehet imádkozni. És így megérthetjük, hogy az imára hívás sokkal több, mint az imádkozási idők egyszerű jelzése”.

Én végzem el az imát

Gyuri délután megjelent a barátjánál, Zoltánnál, hogy együtt matekozzanak. Ezúttal egy darabig Zoltán nem jött ki a mellékszobából.

„Mit csinálsz ilyen sokáig?” Akarta tudni Gyuri. ”Újságot olvasol?”

„Nem”, válaszolta Zoltán. Imádkoztam. El akartam intézni, mielőtt elkezdjük a munkát. Ne haragudj, ha várnod kellett”.

„Semmi probléma. De mondd csak, tudod, hogyan kell imádkozni?”

„Na de ide figyelj! 13 évesen az embernek már tudni kell”.

„Valóban?”

„Mit találsz tulajdonképpen ezen olyan különösnek? Teljesen természetesnek tartom. És egyáltalán nem nehéz”.

„Én mindenesetre nem tudok. De hát kitől tanultad?”

„A szüleimtől. Az embernek egyszerűen tudni kell”.

„De nekem nincsenek szüleim”.

„Ha akarod, megtanítalak. Olyas valami, mint a tanítás. És egyáltalán, tanítási szünet van. Majd később matekozunk”.

„Prima. Valóban olyan könnyű?”

„Hát persze. Ha az ember akarja, akkor minden megy”.

„A mindenit, ez tényleg egy jó dolog lenne. A tanárunk a következő hétre ígérte ezt nekünk. Akkor már tudni fogom, amikor majd beszél róla”.

„Akkor tehát: bismillah, Isten nevében. Az ima előtt következik egyszer a rituális mosakodás, az abdest, vagy wudu”.

„És hogyan kell ezt csinálni?”

„Először is az alsókart a könyékig szabaddá tesszük-, aztán megmossuk a kezünket a csuklókig, először a jobbat utána a balt;

-most pedig vizet veszünk a jobb markunkba és kiöblítjük a szánkat, melynek során a fogakat is tisztítjuk és a vizet ismét kiengedjük a szánkából;

-aztán háromszor vizet szívunk az orrunkba, majd ismét kifűjjük;

-alaposan megmossuk az arcunkat;

-majd először a jobb majd a bal kezünket könyékig;

-most megsimogatjuk a nedves jobb kezünkkel a fejünk tetejét;

-kitöröljük a nedves mutató ujjunkkal a fülünket;

-megsimogatjuk a nedves hüvelykujjunkkal a fülkagylónkat;

-megsimogatni a nedves kézfejháttal a nyakat;

-végül megmossuk a először a jobb, majd a bal lábunkat(a bokát is beleértve).

Ez a mosakodás, törökül abdest. Megértetted?”

„Megérteni megértettem. De jobb lenne, ha egyszer megmutatnád”.

„Nem gond. Gyere velem a fürdőszobába.- Tehát, Felhajtom az ingem ujját. Bismillah, megmosom a kezemet. Vizet veszek a számba. Kiöblítem az orromat. Megmosom az arcomat. Megmosom a jobb karom. Most a balt. Most a fejemet simogatom. Kimosom a fületem és a nyakamat simogatom. És most megmosom a lábamat.

Akarod utánam csinálni?”

Gyuri utána csinálta. Nagyon jól sikerült.

„Remek! Mindent helyesen csináltál. Na, valóban olyan borzasztóan nehéz volt?”

„Egyáltalán nem. Valóságos örömet jelent. És ezt csinálják naponta ötször? Akkor az ember egyáltalán nem jut el odáig, hogy valójában koszos legyen!”

„Nem is kell, hogy az legyél. A mosakodás testileg és az ima belsőleg tart tisztán. A tisztaságnak nagy szerepe van a vallásban. A hely, ahol imádkozol, annak is tisztának kell lennie. A legjobb, ha egy imaszőnyeget teszel a földre. De egy kendő vagy egy darab papír is megteszi. Most akkor elmondjuk az imát?”

„Igen, kérlek”.

„Tehát, hogy hányszor kell naponta imádkozni, azt már tudod, ugye?”

„Igen, ötször”

„Pontosan, méghozzá bizonyos napszakokban: reggel, délben, délután, este és éjszakára. Kezdjük a reggeli imával. Ha megmosakodtunk, arccal Mekka irányába fordulunk. Most kifejezzük akaratunkat, ez azt jelenti, hogy halkan magunk elé mormoljuk 'a sünnetet- a reggeli ima részét szándékozom elvégezni', kezünket az orrcimpánkhoz emeljük, és azt mondjuk 'Allahü ekber'. Ezután jobb kezünkkel átkulcsoljuk bal csuklónkat, és mindkettőt a derékvonalra helyezzük. Aztán csendesen a Duát mormoljuk, amely a 'Sübhaneké

Allahüme... 'szavakkal kezdődik. Végül azt mondjuk 'Euzu billahi...' és 'Besmele' és a Sure el Fatiha ima szavait, 'Elhamdudillahi Rabbilalemin..' és így tovább még egy pár másik passzust a Koránból. Ezután leengedjük a kezünket, és mondjuk 'Allahü ekber' és törzsünkkel olyan mélyre hajolunk, hogy a fejünk a hátunkkal kinyújtott térdeknél egy vízszintes vonalat képezzenek. Ebben a helyzetben háromszor mondjuk, hogy 'Sübhane Rabbielazim', miközben ismét felállunk, azt mondjuk: 'Semi Allahü limen hamideh'. Aztán 'Allahü ekber'-rel lerogyunk, ezt azt jelenti, hogy térdre ereszkedünk, és addig meghajolunk, amíg a homlokunk és az orrunk érik a földet. A kezek ilyenkor a fej két oldalán fekszenek a szőnyegen.

Ebben a helyzetben háromszor mondjuk 'Sübhane Rabbielala'. Miközben azt mondjuk 'Allahü ekber', térdelő helyzetet veszünk fel, majd ismét leeresszük a fejünket a földre 'Allahü ekber'-rel. Itt ismét háromszor mondjuk 'Sübhane Rabbielala' és felállunk, melynek során kezünket a testünk fölött ismét összetesszük. Állva ismét a Fatihát mondjuk és még néhány Korán passzust, ezután meghajolunk (Rüku) és letérdelünk (Secde), mint, ahogy a fentiekben le van írva. A második Secde után azonban ülve maradunk és egymás után mondjuk a Duákat. Aztán először jobbra majd balra fordulunk és minden alkalommal az üdvözlést mondjuk (Selam). Ezzel elvégeztük a reggeli ima részét (Sünnet). Megértetted?"

„Általánosságban igen. Még egyszer megmutatnád nekem?"

„Talán inkább holnap. Most felírom neked azt, amit minimálisan tudnod kell kívülről, ahhoz, hogy egyedül el tudd végezni a reggeli imát".

„Köszönöm, Zoli. Viszlát, holnapig!"

„Minden jót!"

A reggeli ima elvégzése

Két nappal ezután Zoli és Gyuri ismét együtt vannak. Gyuri a Suren-t és a Dua's-t megtanulta kívülről és most a barátjának felmondja.

„Már egészen jól megy," mondja Zoli. Most átvehetjük az imát. Megmutatom egyszer, aztán te következel."

Zoli veszi az Abdestet és úgy teríti le az imaszőnyeget, hogy arccal Mekka felé tudjon elhelyezkedni rajta. Most ő elrendezi a Sünnetet, ami két Rek'at-ból áll-ez a reggeli ima része. (A Rek'at egy imaegység, amely a Koránból vett passzusok idézeteinek összessége, melyeket álló helyzetben, meghajlaskor és a kétszeri összerogyáskor mondunk. Sünnetnek nevezünk minden olyat, melyet Muhammed próféta mondott azokról a teendőkről, melyeket Isten ajánlott. Ezeket tulajdonképpen kötelességnek nevezzük, azaz 'Farz'.

„Tehát figyelj, elkezdem:

Isten kedvére két Sünnetet és Rek'at-ot szándékozok elvégezni. (Kezek fejmagasságba, hüvelykujjak a fülcimpákra).....(Kezeket összerakni)

Meghajolva:

Hajolásban:

Felállás közben:

Felállva:

A földre menve:

Homlokkal a földön:

Ülőhelyzetbe visszamenve:

Ismételten homlok a földön:

Felállva:

Meghajolva:

Lerogyva:	Homlokka a földön:
Ülő helyzetbe vissza:	Ismételten homlok a földön:
Ülő helyzetbe vissza:	Térdelve-ülő helyzet, a tenyér a combokon, úgy, hogy az ujjvégek a térdnél vannak
Az arcot jobbra fordítva:	Az arcot balra fordítva:

„Na, figyeltél?”

„Igen”.

„A testtartásomra is a különböző pozíciókban?”

„Arra is”.

„Akkor most csináld egyszer te magad”!

„Már kezdheted is”.

Engin mosakszik és két Rekat imát végez el.

„Ez már tényleg nagyon jól megy”, mondja Zoli. A reggeli ima része a Farz is ugyanígy megy. Csak a szándék (Niyet) előtt még azt kell mondanod, amivel én kezdtem az imát.

Hasonlóan megy ez a többi imánál is. De most ne csináljunk egyszerre ilyen sokat, különben még összezavarodsz. Néhány nap múlva folytatjuk”.

„Nagyon örülök neki, hogy ezt megmutattad. Ha valaki megkérdezte volna ezt tőlem, hát szépen néztem volna ki!”

„Én is így látom. Az ember vagy egy muszlim, vagy nem. Ha az ember nem akar olyan ostoba lenni, hogy a saját vallását szégyelli, akkor azt ismernie kell és a szerint élni.

De, ha most már nem kezdjük el a matek feladatokat, akkor Hétfőn tényleg gondok lesznek”.

Az ima feltételei

Ebben a három szünidei hétben Józsi és Misi még más társaiknak is megmutatták, hogy hogyan kell elvégezni az imát. Aztán megkezdődött az iskola. A következő hétvégén a tanár visszatért az ígéretére, arra, hogy az imáról beszéljen.

„Tudja már valaki, hogy hogyan kell imádkozni?”

Zoli, Misi, Józsi és még néhányan jelentkeztek.

A tanár örült ennek, ugyanakkor csodálkozott.

„Nocsak, de hát kitől tanultátok meg?”

„Zolitól és Józsitól”.

„Akkor kettőjüknék ezt az osztály előtt még egyszer meg kell ismételniük!”

Gyuri és Misi nem sokáig kérték magukat, a többiek figyelmesen hallgattak. Ezután a tanár még más tanulókat is kikérdezett. Amit hallott, az örömet szerzett neki. A legtöbben jól tájékozottak voltak. Most a tanulókkal a mosakodást vette át és az ima elvégzését. Végül a következő hétre jelezte, hogy az osztállyal, az imával kapcsolatos további kérdéseket szeretne megbeszélni.

Csütörtökön a tanár ezzel a kérdéssel kezdte a tanítást:

„Ki tudja nekem felsorolni, hogy mire kell figyelni az ima előtt?”

Zoli jelentkezett:

„Először arról kell gondoskodnunk, hogy tiszta legyen az öltözkünk és a hely, ahol imádkozni szeretnénk, szintén tiszta legyen.

Másodszor: megmosakodunk.

Harmadszor: ügyelünk arra, hogy teljesen fel legyünk öltözve.
 Negyedszer: a Kible felé fordulunk, ez Mekka iránya.
 Ötödször: ügyelünk arra, hogy minden imát a megfelelő időben végezzünk el.
 Hatodszor: az ima megkezdésekor a szándékot is hozzátesszük”.

Kérdés: „hogyan nevezzük ezeknek az összességét?”
 Válasz: „Ezek az ima külső feltételei”.

Kérdés: „Mivel kezdjük az imát?”
 Válasz: „Allahü ekber!”

Kérdés: „Hogyan nevezzük az ’Allahü ekber’-t?”
 Válasz: „Tekbir-nek hívjuk, az ima megkezdésekor nyitó- Tekbir”.

Kérdés: „És mi a Tekbir?”
 Válasz: „Ez az ima egyik előfeltétele, és ezzel a nyitó- Tekbir a hetedik külső feltétel. A további feltételeket Rükun-nak (oszlop) nevezzük”.

Kérdés: „És mi ennek a lényege?”
 Válasz: „Először is: az ima irányának helyes felvétele, Kiram.

Másodszor: Ebben a pozícióban legalább egy passzust (Ayet), a Koránból elmondani (Kiraat).

Harmadszor: a végén meghajolni és háromszor mondani ’Sübhane Rabbiyelazim’(Röku).

Negyedszer: Térdre erszkelni, ennek során a homlokot és az orrot kétszer a földre megérinteni és minden alkalommal háromszor azt mondani, hogy ’Sübhane Rabbiyelala(Secde)”.

Kérdés: „Hogyan nevezzük ezt a négy dolgot együtt?”
 Válasz: „Egy Rek’at.Minden egyes Rek’at egy Rükut és kettő Sedec’s-et tartalmaz. A Rek’at ebből a négy részből áll és az ima Rek’at-okból. Egyes imák két Rek’at-ból, egyesek háromból, és ismét mások négy Rek’at-ból”.

Kérdés: „És mi a helyzet az ima utáni ülve maradással?”
 Válasz: Ez az ima belső feltételeihez tartozik, mármint, hogy az ima elvégzése után egy darabig, kb. egy Ettehiyyatü idejére az ember ülve marad”.

„Most mindenkinek világos, hogy a Rek’at mit jelent?”
 „Igen, ezt mindannyian megértettük”, mondta Cevdet.
 „Na rendben, akkor most még egyszer összefoglalom!”
 „Megmostam magam. Ezzel elvégeztem az előkészületet, Allahü ekber-t mondtam és elkezdtem az imát. Elmondtam a Sural-Fatiha-t és egy további passzust, meghajoltam, ami azt jelenti, hogy megcsináltam a Rükut , melynek során háromszor mondtam, hogy ’Sübhane Rabbiyelazim. Aztán ismét felálltam és utána leereszkedtem, tehát a Secdéhez a földre ereszkedtem. A Secdét kétszer csináltam meg, melynek során minden alkalommal háromszor mondtam azt, hogy ’Sübhane Rabbiyelala’. Ezek az alaphelyzetek, tehát Mekka irányában állni (Rüku),a Koránt felmondani(Kiraat),a meghajlás(Rüku) és a leereszkedés(Secde) alkotják a Rek’at négy alapelemét, azaz egy ima alapegységét”.

Kaya és barátai

Attila futbalcsapata vereséget szenvedett. Ez egy olyan játék, amikor valaki néha nyer, néha pedig veszít. Egy teljesen normális dolog. Aki egyszer játszik, annak ezzel tisztában kell lennie. Aki győz, annak nem kéne vele hivalkodnia, aki veszít, annak nem kéne kiabálnia. De nem így Attila. Morgott és akadékoskodott társaival. És ezt addig csinálta, amíg egy parázs szóváltás nem alakult ki köztük. Az egyik szó követte a másikat, végül a fiúk szidták is

egymást. Épp akkor, amikor már majdhogynem verekedéssé fajult a dolog, egy idős ember lépett oda, aki eddig messziről figyelt és azt mondta:

„De hát mit csináltok gyerekek? Ki látott már ilyet? Hisz testvérek vagytok. Ha Isten nyelvet, szemet, fület, kezet és lábat adott nekünk, nem azért tette, hogy vitatkozzunk és szidjuk egymást! Bizonyára sokkal fontosabb, hogy az ember a szívét, a nyelvét és a testét tisztán tartsa, vagy nem? Mert úgy, ahogy az ember a testét és ruházatát tisztítja, és tisztán tartja, úgy kell neki vigyázni, hogy a szívét és a nyelvét ne koszolja be. Ami a test számára piszok, azok a nyelv számára rossz szavak és a szívnek rossz gondolatok. A rossz szokások beszenyeznek a szívbe, a gyűlöletes szavak a nyelvet. A testet és a ruházatot ki lehet tisztítani, de a szív és a ruházat estében ez nagyon nehéz. Ha az ember ezt eddig elnézte, akkor az undorító beszédmodort megszokta, és a rossz gondolatokat nem találja visszataszítónak. És már meg is tette az első lépéseket egy veszélyes úton.

Hogy is van ez a nyelvvel? Ez egy nagy adománya Istennek; úgy, mint az ember egyetlen másik élőlény sem tud beszélni a földön.

De hogy is mondják: a nyelvben nincsen csont, oda megy, ahová te tekered. Ha sokat káromkodsz vagy rossz a beszédmodorod, ezáltal visszaélsz ezzel az Isten adta képességgel. Mennyi mindenért kellett szenvedni az embernek egy „laza” nyelv miatt! Néhány embernek meg is kellett halnia miatta. Tehát óvd a nyelved és ne arra használd, hogy megbántsd embertársaid vagy kárt okozál nekik. Egy értelmes ember óvakodik attól, hogy bepiszkítsa a cipőjét. De a nyelv fontosabb, mint a cipő.

Hasonló a helyzet a szemekkel és a fülekkel. A szemünket azért kaptuk, hogy lássunk, a dolgokat felismerjük és megvédezhessük magunkat a károktól. Ha gyönyörködünk a csúfban, vagy más emberek titkolózásában, vétkezünk, és egyszer felelősségre leszünk vonva érte. A fülünket is óvnunk kell. Tapsolásokat hallgatni, durva és rossz beszédeket hallgatni is vétkezést jelent. A fülek arra hivatottak, hogy szép szavakat közvetítsen a szívnek. Ha jó tanácsnak tartjátok, csukjátok be őket a félrevezető sugalmazások elöl.

És így van ez a végtagokkal, a kezekkel és a lábakkal. Aki felismerte az értékeiket, az óvja őket, hogy ne okozzanak más embereknek károkat és rossz dolgokat.

Röviden és tömören: arról van szó, hogy uralkodjunk a kezeinken, a lábainkon, a szemeinken, a cselekedeteinken és óhajainkon és ne engedjük meg nekik, hogy elhatalmasodjanak rajtunk”.

A futballisták, különösen Attila, a kezdetkor türelmetlenek voltak. De aztán figyelmesen hallgatták az öreget és megköszönték neki. Észrevették, hogy az öreg nem kioktatni akarta őket, hanem a saját tapasztalatát akarta közölni.

Kérdések és válaszok az iszlám alapjairól

Kérdés: Mi az iszlám?

Válasz: Muhammed próféta tanításaiban való hit. Muszlim az, aki a prófétaságában hisz, és abban, hogy Ő az igazságot hirdeti.

Kérdés: Hány gyökere van az iszlám hitnek?

Válasz: Hat, vagyis hiszünk

1. Isten egységében és egyetlenségében (Allah'm birligi),

2. az angyalokban (Melekler),

3. Isten kinyilvánításainak könyvében (Kitaplar),

4. Isten prófétáiban (Peygamberler),

5. a legújabb napban (Ahiret günü),

6. a jó és a rossz előre történő meghatározásában a mindenható Isten által (Kader).

Kérdés: Nevezd meg egy másik megjelölést erre.

Válasz: Ezek az iszlám hitfeltételei, mert egy embernek hinni kell bennük, ha muszlim akar lenni. Mi muszlimok úgy hisszük, hogy Isten egységes és egyedüli, hogy semmiféle istenség rajta kívül nem létezik, hogy senki máshoz rajta kívül nem imádkozhatunk, és Isten mindenható és mindentudó. Továbbá azt hisszük, hogy Muhammed a szolgája, a küldöttje és üzeneteinek hirdetője az emberek felé, ugyanúgy, mint, ahogy már Ábrahám, Mózes és Jézus próféták az embereket hívésre szólították.

Hiszünk abban, hogy Isten az angyalokat, mint fénylényeket teremtette meg, és sok feladattal bízta meg őket a kozmoszban. Többek között Gabriel angyal közvetítette Isten üzeneteit és tiltásait minden prófétának. A kinyilvánítások könyvei alatt, Isten közvetlen szavainak összefoglalását értjük, az Ő törvényadásait az embereknek, melynek utolsó könyve a Korán. A halál után egyszer ismét felébresztenek bennünket, és számot kell adnunk földi tetteinkről és hagyatékainkról.

Ezáltal azt hisszük, hogy Isten az örökkévalóságtól kezdve a dolgoknak és történéseknek mértékletességet adott. Akarata nélkül még egy falevél sem esik le a fáról. Ugyanúgy a rosszat és jót is megteremtette, és mindkettőt készenlében tartja, hogy vagy az egyiket, vagy a másikat választhassuk. A Vele született vallásával a kezünkbe adta a vezérfonalat, hogy megmutassa, hogyan kell viselkednünk.

Kérdés: Tehát akkor hogyan kell viselkednie egy embernek, aki ezt a hitet magáévá tette és így a hit feltételeit teljesítette?

Válasz: Ebben az esetben neki az iszlám feltételeit kell teljesíteni (Islam'in sartlan), a következőket:

1. a beismerés kinyilatkoztatását, hogy nincs más istenség az egyetlen Istenen kívül és Muhammed a szolgája és küldöttje (Kelime-i şehadet),
2. a napi ötszöri imádkozás (Namaz),
3. a Ramadan hónapjában böjtölés (Ramazan orucu)
4. a szegénységi adó egyszeri leadása évente (Zekát),
5. a zarándoklat egyszeri elvégzése az életben (Hac).

Kérdés: Nevezd meg egy másik megjelölést erre!

Válasz: Ezen az istentiszteleteken az iszlám épületéről van szó, melynek az alapjai a fent említett hitfeltételek.

Az ember

Mi az ember? Egy gondolkodó és beszélő lény. Olyan életszükségletekre vonatkoztatva, mint evés, ivás és szaporodás alig különbözik más teremtményektől. A gondolkodás és beszédre való képessége miatt, mégiscsak minden élőlénytől különbözik. Aki nem gondol a jövőre, emberi mivoltát kérdőjelezi meg, akkor is, ha úgy néz ki és úgy beszél, mint egy ember.

Gondold csak meg: az Isten által teremtett lények sokságát egyetlen könyv sem tudja összefoglalni. Sokrétű ez a Föld és a lények hasonlítanak egymásra meg nem is. Az egyik kicsi, a másik nagy. Az egyik az óceánokat szeli át, a másik a felhők között repül, amaz meg a földön mászik. Egyetlen csepp vérben több millió lény él. Az értelem szinte megáll, ha belegondolunk!

Így van ez! De egyáltalán egyetlen lény ezen számtalan Isten által teremtettek közt, amelyik hasonlít az emberhez? A kérdés magában hordja a választ: biztos, hogy nincs! És az ember furcsa lény.

Az első pillantásra: egy hozzávetőlegesen kis test, egy finom testfelépítés. Az egyik szempontból keményebb, mint egy kő, a másikkal viszont érzékenyebb, mint egy mimóza. Egyik esetben hegyeket görget el, a másikban, viszont képtelen egy magocskát megmozdítani. Egész tájak arculatát változtatja meg az ember, hegyes és dombos vidéket sima vidékké,

sivatagi homokot termékeny földdé, vagy fordítva! De egy szúnyog vagy légy vagy egy kisebb élőlény is menekülésre tudja kényszeríteni. Valahol tehát ilyen az ember!

Vallás

A teremtő nem hagyta magára az embert: "Értelmem és gondolkodási képesség által minden egyes teremtményem fölé emeltelek. Gondolkodj, és fontold, meg-és próbáld meg megérteni, a rosszat a jótól megkülönböztetni és a kötelességeidet ezen a világon felismerni!" Isten a prófétái által tudatta ezt az emberekkel, azt, hogy hogyan vezet az út egy boldog és teljes élethez-minden egyes otthontalálási és vizsgázási problémák ellenére.

Válasz arra a kérdésekre, hogy: Milyen a világ? Mi a túlvilág? Mi az élet? Mi a halál?

Hogyan történt az emberek megteremtése? Mi jön a halál után? Hová kerülünk? Miben áll az értelmi képességeinek használata és értelme?

Nem minden fogható fel az értelem számára. A török költő, Ziya Pasa írja:

„Ez a kis szellemünk nem mindent képes felfogni, mert ez a kis mérleg ilyen terhet nem képes hordozni.”

Ez az oka annak, hogy Isten az Ő prófétáit küldte nekünk, bizonyos értelemben a az emberiségnek az Ő követéit. Egyébként hű és lelkiismeretes követeket, akik szégyenlősen óvták magukat attól, hogy az isteni üzeneteket saját gondolataikkal keverjék. Így az ember olyan eszközt kapott a kezébe, hogy felismerték teremtmőjüket, meg tudták különböztetni a jót a rossztól, a világról a tudást, hogy utána mi következik, hogy mivel tartoznak maguknak, teremtmőjüknek és azok teremtményeinek.

Isten törvényküldeményeinek összességét, melyeket az emberek felé közvetített, hívjuk **vallásnak**.

Tehát: a vallás Isten törvénye, az igazság útja, melynek során az ember meg tanulja érzéseit az értelmével helyesen párosítani, illetve megtérni, melynek során belső és külső békéhez jut el. Egy útmutatás a helyes élethez és halálhoz, mellyel a próféták megtanították, hogy milyen tartalma legyen a helyes hitnek, hogyan kell Istent tisztelni, mit kell tenni, mit kell inkább hanyagolni, az igazságosság, ami az embereket kötelezi.

A vallás az emberek hitvilágát és életvezetését szabályozza, más szavakkal: a belső (szellemi) és külső (testi) életüket. Békéhez és létük egy rendezett lefolyásához segíti őket. A vallás küldetése abban áll, hogy arról gondoskodjon, az evilági és a túlvilági élet harmóniában teljen el, tehát a létünk testi oldala egybecsengve lelkiekkel, szellemiekkel.

A te utad

Áldott legyen a nap, úgy –mint, ahogy egy villám a fekete felhőket kettéosztja,
És mutatja neked az utat, amelyet, már elvétettél,
Az otthon napsugara a legmélyebb sötétségben is meggyógyítja a szíved.
És helyes útmutatással az ösvényt megmutatja.

Ez a jobb út, a belső természet egyenes útja,
Amelyet nekünk az emberek legjobbika, Mustafa hozott.
Az egyenes élet és a vezérfonala a helyes életnek és a helyes halálnak.
Az éjszaka sötétjéből a fényre kivezető út.

Ez a te utad!
Csak ez az egy létezik számodra,

Még akkor is, ha egy bolondokkal teli világ
Téged bolondnak tart!

Egyetlen nép sem létezhet vallás nélkül

Kutatások és vizsgálatok azt tanítják nekünk, hogy a Földön egyetlen nép sem létezik vallás nélkül. Így vagy úgy, jól vagy rosszul minden nép az emberek minden egyes csoportja valamilyen hitet talált magának, valamihez imádkozott. Ezért tanítók egy csoportja leszögezte:

„Az ember nem képes hosszabb időn keresztül vallási hit nélkül élni. Legkésőbb akkor, amikor nagy elnyomásban van, vagy segítséget szenved, kiált Isten után vagy, akit annak tart”.

De nem szabad mindenestre elfelejteni, hogy korántsem minden vallási tanítás helyes. Mi mindent nem hoznak fel annak érdekében, hogy hitre bírják az embereket: Az egyik egy téhénhez imádkozik, a másik a naphoz, a harmadik a tűzhöz, ismét mások kövekhez vagy fákhöz.

Ezeknek az összessége és sok más hitforma ajánlja magát vallásnak. Az iszlám ezzel ellentétben azt magyarázza, hogy csak Isten egyedül méltó az imádságra és a tiszteletre, ő az egyetlen és örök Isten, akiről a próféták a kezdetek óta beszélnek. Ezáltal alapjában véve az iszlám egyáltalán nem egy új vallás, hanem csupán az ősvallásnak egy új formája, az egy istenhit (Monotheismus).

Hinni szeretnék

Van bennem egy tanítás, messzebb, mint minden messzeség,
Ezt ki szeretném tölteni és át szeretném hidalni;
Lelkem lázadását fenntartás nélkül követve
Szeretnék hinni, hinni, hinni....

Egy olyasmi után vágyódom, ami örök
Felkiáltok! Érezzem magamban az egyedül létet
Ha összetörnek a csontjaim, de a lelkem megtalálja a fényt:
Oldja fel szívem összecsomózott szalagját.

Vágyódás van bennem: források után pillantva
Megtisztulni a hit kristályos ujjai által
És át szeretnék alakulni, kezeimet kinyitva,
Egy hittemplom márványútjain.

Iszlám-Muszlim

A Muhammed próféta által közvetlenül meghirdetett, Isten általi tanítások összességét nevezzük **„Iszlámnak”**. Egy embert, aki az iszlámhoz tartozónak érzi magát, nevezzük **„Muszlimnak”**.

Az „iszlám” annyit jelent, mint béke, alázatosság (Isten akaratából). Mivel a „muszlim” szó

Ugyanazon töből származik, ezért tehát egy embert jelöl, aki a békéjét Istennel és más emberekkel teremtette meg, aki kész a teremtésbe beilleszkedni és Isten akaratával egyetértésben élni, amelyeket a próféták és végül Muhammed próféta közvetített neki. A muszlim továbbá azt jelenti, hogy az igazságtalantól távol tartja magát, a tisztaságot belül és kívül betartja, mindenkiel a békét és egyetértést keresi.

Az iszlámvallás a következőkből áll:

Hittanítás (itikad), Istentisztelet (ibadet),

Morálistanítás (ahlak) és jogi előírások (muamelat).

Tehát először is egy muszlimnak a hitvilágát az isteni akarat szerint rendeznie kell, és aztán a morális viselkedését e hithez kell igazítania.

Kötelezettségek

Az isteni és az emberi rend kötelezettségekkel jár. Az állam csak akkor tudja teljesíteni a kötelezettségeit, ha a polgárai adót fizetnek. Tehát ők, bizonyos feltételek között **adókötelesek**. Ahhoz, hogy az ember magát és hozzátartozóit táplálni tudja, valamit tanulnia kell. Tehát gyerek-és fiatal korban **iskolaköteles**. Az állam igénye az, hogy területét meg tudja védeni. Ennek következtében a fiatal emberek **katonakötelesek**. Akinek gyerekei vannak, gondoskodnia kell róluk, nekik **eltartási kötelezettségük** van.

Aki e kötelezettségek alól kibújjik, elveszti az álammal és társadalommal szembeni jogosultságait, igényeit; többé nem várhatja el, hogy az állam és a társadalom megvédje és ott és akkor segítse, amikor épp szüksége van rá.

Éppen így, aki vallásos, annak is vannak kötelezettségei. A fiú férfivá lett, a lány nővé, azonnal kötelezettségeik lesznek, életüket az iszlám alaptételei szerint élni.

Ezzel egyidejűleg megkezdődik felelősségük

1. Istennel szemben
2. Magukkal szemben
3. Másokkal szemben

Ezen életkor elérése után az embernek mindenért felelnie kell, amit tesz és hagy. És mivel Isten az, aki ezt a felelősséget rátestálta, végül is Isten előtt kell elszámolnia arról, hogy hogyan tett eleget kötelességeinek.

1. Istennel szemben az a feladatunk, hogy higgyünk az egységében és egyetlenségében, minthogy az is, hogy kövessük az üzeneteit és tiltásait.

2. A mi feladatunk magunkkal szemben, hogy ápoljuk az egészségünket és ellenállni a jogtalan óhajoknak.

3. Másokkal szembeni kötelezettségünk abban áll, hogy azon legyünk, hogy jó legyen nekik, ahogyan magunknak kívánnánk, és a rosszat elűzzük tőlük, mint, ahogy magunk sem szeretnénk megélni azt.

Tehát vallási értelemben kötelezettnek lenni, annyit jelent, hogy: azt várják el mindenkitől, hogy kövesse Isten parancsait.

Még egy gondolat az életkor elérésével kapcsolatban, amelytől az embernek vallási értelemben kötelességei lesznek: általában a lányoknál ez 12, a fiúknál 15 év.

Hétéves korig semmiféle kötelezettség nem áll fenn, arra, hogy valamiféle vallási feladatot teljesítsenek. Ezután egy muszlim gyermeknek meg kell ismerkednie saját hitvilágával, de az érettkor eléréséig a vallási törvények értelmében még nem elkötelezett.

A szülőknek a feladata az, hogy a gyermeket a legfiatalabb éveitől, úgy vezesse be a hit világába és az istentisztelet szokásaiba, ahogy az a gyermeknek a legjobban esik. Ha eljött az életkor, amelyben megkezdődik a kötelesség és a felelősség, a gyermeknek rendelkeznie kell szükséges alaptudással.

Arany alapszabály: nem kényszeríteni, hanem életszerűen megmutatni.

Hit

A hit szívünk meggyőződése Muhammed prófétánk tanításainak helyességéről, amelynek nyilvánosa ismertnek kell lenni.

Az iszlám alapfundamentuma a bizonyítvány (Kelimei sehadet): Lá ilahe illallah, Muhammed –ür- Resulullah (Nincs istenség az egyetlen Istenen kívül, Muhammed az Isten küldöttje).

Ez az alap fundament két elemből áll, nevezetesen az abban való hit, hogy

1. Isten egysége és
2. Mhammed prófétasága

Ezzel a belül keletkezett és kifelé kimondott bizonyítékkal, az iszlámhoz való tartozás alapfeltétele teljesült. Most az érvényes, hogy az egyszer már kijelölt úton kell továbbmenni.

Második szakasz:

A mi prófétánk Muhammed szavai szerint, az Istenben való hitből, az angyalaiból, a kinyilvánítási könyveiből, a prófétáiból, a legelső naptól és az előrelátásból áll, ez azt jelenti, hogy abból, hogy a jó és a rossz csakis Isten tanácsai alapján létezhetnek.

Az Amentü (hitbeismerés) arabul:

Magyarul:

Hiszek az Istenben, az angyalaiban, a könyveiben, a prófétáiban, a végzet napjában, a jó és a rossz Isten, a mindenható által történő előrelátásában, és a halál utáni életben. Ez az igazság. Meggyőződésem, hogy az egyetlen Istenen kívül más istenség nem létezik, és hogy Muhammed az Ő szolgája és prófétája.

Harmadik szakasz:

A hit létrájának harmadik foka abban áll, hogy az előre elmondottakra kell alapozni és a mindennapi életet eszerint élni, ahogy ezt kifejezi könyvünk címe is: „Iszlámot tanulni, az iszlám szabályai szerint élni”

Tehát:

1. szakasz: Bizonyíték(Kelimei sehadet)
2. szakasz: Beismerés(Amentü)
3. szakasz: a hitmeggyőződés átfogó alkalmazása

A paradicsomban minden folyó,
Allah kiáltásával folynak.
És ott minden csalogány
Csak énekli és énekli, hogy Allah Allah.

A tubafa sűrű ágai,
A nyelv a Korán szavait mondja,
A paradicsom rózsáinak fényei,
Csak illatozzák Allah Allah.

A törzsek aranyból olyan tiszták,
Ezüstből van a levelek serege,
Az ágak, melyek elrügyeznek,
Ismét kivirágoznak az Allah kiáltással.

Te, Yunus, a barátaidhoz kell menned!
Ne hagyd a mát holnapig állni!
Mert holnap én Istenhez megyek,
Azt fogom kiáltani, Allah, miközben vándorolok.

Istenben való hit

Így néz ki a mi istenhitünk:

Van egy Isten.
Ez az Isten az egyetlen Isten.
Nincs más istenség rajta kívül.
Mindig jelen volt, örökkön örökké.
Ő a kezdet és a vég.
Mindig létezni fog.
Semmire és senkire nem hasonlít.
Nincs semmire és senkire szüksége.

Ő minden lény és dolog megalkotója. Az eleséget adó, a nevelő, az életet adó, a halált hozó.
Minden tőle jön és minden az Övé. Isten az élet. Tőle jön az élet.
Isten mindentudó, Ő rendelkezik tudással a legkisebb lelki-és szívi rezdülésekről. Az embereket meg tudod tévesztetni. Istent nem.
Isten mindenható. Az Ő akarata érvényesül. Aki ezt nem akarja, az elveszik.
Isten egyik sajátossága a szó (Kelám). Az emberekhez intézett szavai a prófétákról. Az utolsó szava a mindenható Korán.
Istennek nincsenek élettársai. Nincsenek társai. Ő teljes mértékben különbözik mindentől, amit ismerünk, amiről tudunk, vagy el tudunk képzelni.
Ő nem született és nem nemzett senkit. Mialatt neki senkire nincs szüksége, minden és mindenki Tőle függ.

Mondd: Ő az egyetlen Isten,
Az örök Isten;
Ő nem nemzik és nem lett nemzve,
És senki nem ugyanolyan, mint Ő.

(Koran 112:1-4)

Istenszeretet- Istenfélés

Az a képesség, hogy felismerjük az iszlám istenfogalom nagyságát, az egy üdvözlendő és köszönetet mondandó adottság:

„Nincs más istenség, az egységes és egyetlen Istenen kívül”.

Ez a mondás egy felszabadítás. Megszabadít minden kényszertől és hagyománytól, mindenek előtt az emberek akaratai és művei közti megalázkodástól. Istenként szolgálni másokat az embereknek méltóságon aluli. Mert: minden, ami Istenen kívül a világon létezik, az nekünk vagy egyenrangú, vagy alattunk áll. Isten minden dolog létrehozója, táplálója, rendezője. Olyan gazdag, mint amennyire csak lehet, ilyen súlyosan is büntethet. Ebben hisz minden egyes muszlim.

De a szó „én hiszek” nem elég egyedül. A hitnek olyan mélyen be kell hatolnia a szívbe, hogy az teljesen befogadja és megtartsa és még kifelé is tudja sugározni!

Aki szilárdan hisz Istenben, annak az Istenhez fűződő szeretete mindenek felett áll:

„Mondd: ahogy Istent szeretitek, úgy kövessetek engem.

Isten szeretni fog benneteket, vétkeiteket megbocsátja, mert isten megbocsátó és irgalmas. És: aki Istent szereti, az fél is tőle. Minél nagyobb a szeretet, annál nagyobb a félelem, hogy zavarjuk vagy elveszítjük, vagy eltékozoljuk a szeretetét. A mi prófétánk azt mondja:

„Istentől való félelmünk tartja távol kezeinket, lábainkat, szemeinket, füleinket és a többi szervünket a rossz téteményektől”.

Aki nem hisz semmiben, annak a szíve nem érez sem istenszeretet, sem istenfélést, csak a szórakozásra és anyagi előnyökre gondol.

Milyen igaz a közmondás:

„Azoktól féljél, akik nem istenfélők”

Vagy:

„Attól ne féljél, aki istenfélő”

Aki Istent szereti, az követi a prófétáit.

Hit az angyalokban

Egy muszlim hisz az angyalok létezésében (Melek). Olyan lények, amelyek a 'nem vétkezés' állapotában vannak, ez azt jelenti, hogy soha nem vétkeznek Isten parancsai ellen, habár mi nem tudjuk, hogy ez arra vezethető-e vissza, hogy Isten a vétkezés képessége nélkül teremtette őket, vagy ismereteik Isten mindenhatóságáról világosabbak és egyértelműbbek, mint nálunk, embereknél.

Ezek a lények minden hemiszférában megtalálhatók, a földön vagy akár a kozmoszban.

Nagyon sokrétű a feladatuk. Ők vitték Isten parancsait a prófétáknak és az embernek segítenek a saját magukkal vívott harcukban, és a belsőjükben végbemenő mérges indulatok ellen. Ők már körülöttük vannak és erősítik őket, ha jót és rosszat akarnak csinálni.

Ki nevet azon, hogy léteznek egyáltalán angyalok és csak valami gyerekes dolognak tartja?

Csak azok nem, akik egész életükben meg tudják őrizni gyerekes kedvüket! Mindig melegséget és megbecsülést kapnak a hétköznapi harcok során. És így: nevensz csak, mert nem láthatod az angyalt, mert azt mondod: amit az ember nem lát, az nem létezik? De hát, kedveském, látod te az értelmeket? Kicsit nehéz lenne. És mégis meg szeretném élni, hogy te

mit csinálsz, ha valaki azt állítaná, hogy neked nincs, mert az ugye nem látható. Sok minden van, ami nem látható, aminek a létezését csak bizonyos hatásokból ismerhetjük fel.

Gondoljunk pl. az elektromos áramra. Látjuk a hatását: villanykörték gyulladnak fel, gépek indulnak be-ő maga nem látható.

És hogy van ez az Istenben való hittel kapcsolatban? Őt sem láthatjuk. De, ha nem sújt bennünket a vakság, akkor felismerjük Őt a művei és teremtményei alapján.

Sah Ismail Hetai, a híres költő, aki egy bölcs ember és egy nagy király volt Perzsiában és Azerbajdzsánban, írja az egyik versében a tavaszról, amikor a természet a halálhoz hasonló téli álmából ébred fel: „A művészt is a műve alapján ismerik fel”.

De hisz ez a konzekvencia egyik kérdése: ha hiszünk Isten létezésében, akkor hiszünk a szavaiban, a Koránban, amelyek az angyalokról beszélnek.

Ne úgy képzeljétek el, hogy az angyalok emberhez hasonló lények szárnyakkal a hátukon!

Habár Gábiel angyal (Cebrail) Muhammed próféta koránbeli kinyilvánítójaként emberi formában jelenik meg. De mi tudjuk, prófétánk szavaiból, hogy ez nem a tulajdonképpeni alakja volt az angyalnak.

A hegyek magányossága

A szív olyan nagyszerű, és nagyszerű,

A szeretet teljes, olyan teljes,

És Isten olyan fenséges,

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek.

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek.

Itt a lélek megtisztul,

A túlvilág fénye ragyog fényesen,

Néha Yunus tér be ide,

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek.

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek

A Tesbihem csillagai,

Imádságok formálódnak,

Megtagadni nem akarom magam,

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek.

Ahol olyan magányosan állnak a hegyek

A kinyilvánítási könyvekben való hit

Hiszünk Isten könyveiben (Allah'in kitaplan). Az emberek jólétére hozta létre Isten a prófétákat. Néhányuknak angyalok által jutatta el az üzeneteket, az Istennek megfelelő együttélés szabályait a Földön.

Négy nagy kinyilvánítást küldött az embereknek:

-a Tórát (Tevrat) Mózes prófétának;

-a Psaltert (Zebur) Dávid prófétának;

-az Evangéliumot (Incil) Jézus prófétának;

-a Koránt (Kur'ani Kerim) Muhammed prófétának

A Korán előtt elküldött kinyilvánítások csak egy bizonyos időre, ill. egy bizonyos népnek lettek elküldve. Azok az ő idejükben teljesítették feladatukat és előkészítették a Koránt. Ezzel a kinyilvánítással elvesztették kötelezettségüket és érvényességüket, úgy, ahogy a csillagok elhalványodnak, amikor felkel a Nap. Ehhez jön még az, hogy a kinyilvánítási könyveket a Korán megjelenésekor meghamisították és emberi szavakkal helyettesítették.

A Korán az utolsó kinyilvánítási könyv az emberiség számára. Ez azt jelenti nekünk, hogy az idők végezetéig változatlan marad és bevilágítja fényével az emberi világot. Mert a Korán minden ember számára elérhető. Számukra a könyv egy jogvezetés, egy útmutatás és felhívás a szabadságra és a megváltásra.

Így néz ki a hitünk Isten könyveiben.

A fennkölt Korán

A Korán egy áldott könyv, amelyet Gábriel angyal által Muhammed prófétánk nyilatkoztatott ki Istentől.

Ez a könyv emberekről szól. Ennek következtében az emberek belsőjéről és külsejéről, az itteni és a túlvilági világukról és életükről. Útmutatást ad az embereknek, hogy miben higgyenek, milyen kötelességeik vannak Istennel, embertársaikkal és más lényekkel szemben, hogy mit kell tenniük és mivel hagyjanak fel. Ezen túl a Korán figyelmeztető és építő jellegű történeteket, azonosságokat és javaslatokat tartalmaz. A könyv célja az, hogy az embereket oda vezesse, ahol megtalálják boldogságukat, megmutassa nekik, hogy ebben és a másvilágban hogyan találjanak haza, hogyan emelkedhetnek fel Istenhez és hogyan tudnak hozzá közeledni.

Isten a Koránt egy sor különlegességgel ruházta fel, amelyek megkülönböztetik más könyvektől:

- 1.)Az ember könnyen megjegyzi a szavakat. Azokat az embereket, akik kívülről tudják az egész Koránt, „Hafiz” (megtartó) nevet hordják. A világ minden iszlám államában százezrével vannak.
- 2.)Annak ellenére, hogy a kinyilatkoztatás óta 14 évszázad telt el, egyetlen egy szó sem változott meg benne. Isten kinyilatkoztatta, hogy Ő nem fog változni, úgy fog létezni, mint, ahogy az emberek közé érkezett, és Ő, mint Isten a Korán mindenkori védelmezője.
- 3.)Mind a nyelvezetét, mind a tartalmát tekintve olyan magasan áll a többi emberek által írt könyvek felett, hogy nyugodtan tekinthetjük egy csodának. Soha nem hazudnak benne, a Korán minden egyes szava egy utánoszthatatlan stílusban íródott. Az, hogy a legutóbbi napokig nem lesz megváltoztatva, ez is maga a Korán egyik kinyilatkoztatása, ill. üzenete.
- 4.)De, ami a Koránban valóban egyedülálló, az a hatalmas megváltoztatás, amelyet a világban véghezvitt. Gondoljuk csak meg: 23 éves időtartam alatt olyan évszázados pogányságokat törölt el a kihatásaival, mint az alkoholizmus, a zsarnokság, az uzsorás, a terméketlenség, a terror és a kizsákmányolás. Ugyanakkor szétszakított és egymással ellenséges embereket testvérekké tett. Tudatlan népeket egyesített, és belőlük egy új típusú társadalmat hozott létre, felvilágosult értelemmel és eleven szívvel. Egészen rövid időn belül a Korán ezeket a társadalmakat elszakította a babonás visszaélésektől és egy olyan világba vezette őket, amelyben megtalálták napjaink tudományos és technikai felemelkedésének alapjait.
- 5.)Egyedülálló hatású és hatalmú, magával ragadó szavakkal beszél a Korán Isten nagyságáról, fennköltségéről, egységéről, egyetlenségéről. Minden egyes sor legkisebb részletében is a hit, az istentisztelet és a morál alapelvei vannak összefoglalva. Egyszóval: a Korán minden tekintetben egyszerű.

6.)Az a kötelesség, hogy naponta ötször elvégezzük a rituális imádkozást (Namaz), tartalmazza egyben azt is, hogy a Koránból idézzünk. Egy imádkozás ezen idézetek nélkül nem igazi imádkozás.

7.)A Korán 23 év alatt készült el. Tehát nem azonnal, hanem igény szerint vagy megfelelő alkalomra tették közzé. Amikor a mi prófétánk egy kinyilatkoztatást kapott, akkor az arra kijelölt emberek ezt azonnal feljegyezték és Muhammed sok társától kívülről megtanulták. A Korán útja Isten útja. Isten útja, amelyen az emberiség az elhatározásához juthat.

Szerénység

Te láttál már egy férgesket, amely, mint egy lámpa világít,
ha a az éj benedvesíti az erdőt és a földet,
Hozzá beszélt egykor valaki: Mondd, csak hogyan gondolod,
O férgeske, hogy te éjszakánként és nem nappal világítasz?
De csak figyeljete, hogy ilyen kis férgeske,
Amely a porból keletkezett, világító értelméből a következő választ adta egy bolondnak:
Ugyan éjjel nappal kint vagyok a szabadban,
De nappal az én fényem a nap fényétől nem látszik.

A Korán rejtett értelme

Egyszerűek a Korán szavai,
De a mélységükhöz
Más kikapuk titkos értelmének felfedezése vezet.
De ez nem az utolsó,
Amely tudásszomjat kielégíti.
Még egy harmadik, egy negyedik létezik, amelyet Isten leplez le.
Hétszeres értelem, amely elrejtve húzódik meg Isten szavai mögött,
Az egyik a másikra épül,
Egészen a végső jelentésig.
Ne a külső alapján ítéld:
Ádám nem egy földi kolosszus.
Nem, a belsőben kell olvasnod,
Felfedezed a lélek bölcsőjét.
Tehát a Korán külső megjelenése kézenfekvő,
De az igaz véleménye,
Emberi értelmet hordoz.

A prófétákban való hit

A muszlim ember úgy hiszi, hogy Isten, amióta ember létezik a földön, mindig prófétákat választott ki közülük és küldöttjeivé tette azokat. Ezek fogadták uruktól az angyalok által küldött üzeneteket és tiltásokat.

A próféták küldésében való hit közvetlenül az emberek Istennel szembeni felelősségével függ össze.

Egyetlen nép sem állíthatja, hogy a legfrissebb napon, még nem hallottak Isten követeiről. Isten szavainak kinyilatkoztatásában az emberek felé nincs semmiféle időbeni rés. Ezért hiszi

a muszlim ember, hogy a próféták láncolata az első emberrel, azaz Ádámmal kezdődik. Ádám volt tehát az első ember és próféta. Őt követték ezrek és több ezer továbbiak.
A Korán közülük név szerint említ néhányat.(95.old)

A próféták is ugyanolyan emberek voltak, mint bármelyik másik. Ugyanúgy ettek és ittak és mozogtak a földön, mint minden más embertársuk. Kortársaiktól mindenkor az különböztette meg Őket, hogy távol tartották magukat attól, hogy rosszat tegyenek, védték magukat a hazugságtól és ármánykodástól és egy különösen tiszta életvitellel egy jelet adtak embertársaiknak. De ez magától értetődő, hisz akkor ki hitt volna szavaiknak, ha hazudtak volna, ha az embereket rászedték volna és terméketlenségbe sodorták volna Őket?
Isten szavai szerint a Koránban „Küllü nefsin zaiketülmev”(minden lélek egyszer belekóstol a halálba), nekik is meg kellett halniuk. Egyetlen kivétellel: Jézus, Mária fia, akit a Korán „az igazság szavának” nevez. Őt Isten elrejtette a hóhérai elől, a keresztre feszítés gyalázatos halála elől megvédte, úgy, hogy Őt közvetlenül eltüntette a földről. Egy másik embert feszítettek keresztre, aki hasonlított Jézusra. Ez nekünk muszlimok számára elképzelhetetlen, hogy Isten hagyta volna a mi szeretett prófétánkat, mint egy bűnözőt kivégezni.
A próféták sorában az utolsó Muammed volt, akinek a küldetése nemcsak egy nép számára szólt, hanem az egész emberiségnek. Minden próféta Isten segítségével csodákra volt képes. Muhammed próféta legnagyobb csodája Isten szava, egy könyv, utánozhatatlan és egyedülálló a maga nemében.

Hit a végzet napjában

Az iszlám hit gyökereihez tartozik továbbá a végzet napjában való hit.

A végzet napja az utolsó nap (Ahiret günü), amit az emberiség meg fog élni, úgyszólván a világ vége, az idő végezte és ugyanakkor a kezdete annak, amit mi örökkévalóságnak hívunk. Ezen a napon mi új életre kelünk, és mindenért, amit az evilági életben elkövettünk vagy elmulasztottunk, felelősségre leszünk vonva.

Ugyanúgy, mint az egyes megteremtett lények esetében, egy napon a Föld is megsemmisül. Aki a fizikában és az asztronómiában odafigyelt, az tudja: olyan égitestekre, mint a Föld és a Nap, vonatkozik az anyag megsemmisülés törvénye. Tehát egykor ez a Föld is megsemmisül. Ha eljön az idő, mint, ahogy Isten a mindenható létrehozó kinyilvánította, egy hatalmas katasztrófában megsemmisül (Kiyamet) és teljesen megváltoztatja a struktúráját. Az élet is egy teljesen más struktúrát fog ölteni. Ez a túlvilági élet egyeseknek jutalom, másoknak büntetés lesz, így tanítják a próféták időtlen idők óta. Jutalom lesz azoknak, akik a Földön Istenben és prófétáikban hittek és jót cselekedtek. Büntetést kapnak azok, akik Istent tagadták és a prófétákat nem ismerték el. Egyesekre egy boldog élet vár, másokra szenvedés és gyötrődés.

Minden embernek egyszer meg kell halnia. Meghalni azonban nem annyit jelent, hogy teljesen megszűnik és semmivé válik. Inkább egy átmenetet egy másik létformába. Ha egy ember meghal, a lelke elhagyja testét. A test egy sírba kerül, ahol ismét földdé válik. A lélek azonban tovább él. Ez ugyanolyan, mint egy madár esetében, amely elhagyja kalitkáját. Ugyanúgy, mint egy madár, amikor elhagyja, a kalitkáját a szabadságát nyeri el, ugyanígy, amikor a test minden életfunkciója megszűnik, a lélek is szabaddá válik és hirtelen egy teljesen másik világban mozog, amelyben sok minden világossá válik, ami az addigi életben elvolt rejtve előle, mindent világosan felismer, amit az addigi életben tett. Olyan fogalmak, mint közeli vagy távoli már nem léteznek számára. Az egész földi élete, mint egy film pereg le előtte. Ez az a pillanat, amikor az ember felismeri, hogy egy teljesen más világban kezdett el létezni. Most fogja fel valójában, hogy milyen lehetőségeket szalasztott el véglegesen.

Nem a halál önmagában a rossz, hanem a végleges felismerése, annak megértése, hogy: most már semmiféle nyugalom nem segíthet. Most már csak az számít, ami egykor volt.

A túlvilági élet

A halál utáni élet nem a túlvilági élet, mégis valahol annak bevezetése. Akinek ott jól megy, az a túlvilágon sem találkozik semmiféle rosszal. De a tulajdonképpeni túlvilág ennek a világnak a megszűnésével kezdődik. Ez az örök élet, az emberiség ősálma.

Már egyszer elmondtuk: minden egyes anyagi dolog egyszer megszűnik létezni. Egyszer volt a Föld, amíg Isten azt a semmiből megteremtette. Aztán sok fejlődési szakaszon ment át, amíg a mai formáját elérte. És egy szép napon ismét megszűnik.

A tudósok- asztrofizikusok, geofizikusok- kiszámítják, hogy hány éves a Föld, még azt is gondolják, hogy ki tudja számítani, hogy hány éves az univerzum. Ezzel azt feltételezik, hogy a kozmosz nem mindig ebben a formájában létezett. Az univerzum egy hatalmas ősrobbanás (Big Bäng) következtében jött létre.

Sokkal, sokkal később keletkezett aztán az élet. A Korán ezt a keletkezési folyamatot a következő szavakkal írja le: „De hát nem látják a hitetlenek, hogy az ég és a föld egy szilárd masszát képeznek, és utána mi szétválasztjuk azokat és a vízből minden élőt létrehoztunk? Vagy talán nem hiszik?” (21:31)

Aztán egyszerűen ott volt, a világ, és később az élőlények rajta. De mivel, mint, ahogy említettük, minden anyagi dolognak egy kezdete és vége van, így lesz egyszer a világnak és benne az életnek vége. Ezután- épp úgy, mint előtte- nem lesz más az örök Istenen kívül. És azután Isten, mint, ahogy már kinyilatkoztatta, minden embert, aki előtte már élt a Földön, újrateremti. Azon a napon mindenki előtt kristálytisztává válnak előző tetteik következményei. Azzal az eredménnyel, hogy az izgalmukban senki más, mint maguk számára bír értelemmel. Nem az ő örömüknek, nem a családjuknak és testvéreiknek, nem is a gyerekeiknek.

Ennek a napnak minden egyes pillanata azok számára végtelennek fog tűnni, akik a Földön nem azt az utat követték, amelyet Isten kijelölt számukra. Az ő útjuk vége a **pokol** (Cehennen) lesz.

Aki azonban az életben hitt Istenben és a prófétákban és a végzet napjában, és ennek megfelelően tett, annak könnyű lesz számot adni tetteiről. Hitének jutalma, Isten szolgálata, jó tettei, abban öltenek testet, amit mi **paradicsomnak** nevezünk.

A paradicsom

Ez a megjutalmazás egy olyan helye, amelyet Isten hozott létre hívő szolgálóinak. Ez a hely tele van soha véget nem érő lélek tisztelettel, soha nem csömörhöz vezető szépségekkel és nincs térbeli korlátozottság. Olyan dolgok vannak benne, a mi földi szemünk soha nem látott, a mi földi fülünk soha nem hallott és, amit a legmerészebb fantáziánk sem tudna kiszínezni, annak ellenére, hogy a vágyakozás utána a tudatalattinkban mindig jelen van. A lélek a paradicsom csodálatosságai után vágyik, ezek közül a legmagasabb helyen Isten szemlélete áll. A lélek mindig Isten után vágyik, illetve annak eredete után. A biztonságos anyai öl, a haza, egy jobb múlt- mindezek a szimbólumai a tulajdonképpeni származásunk utáni vágyunknak, amely Isten szavaiban állt, mellyel megteremtett bennünket: „Legyetek!” És ez után a származás után vissza, vagy jobban szólva előre lépve, van bennünk a tulajdonképpeni hatóerő. Csak azon múlik, hogy felismerjük, hogy mi hajt bennünket és nehogy a nagy sietségben rossz lelkületekhez jussunk el.

A pokol

Ez a büntetés helye, melyet Isten a vétkező szolgálai számára hozott létre. Ez a szenvedés és a fájdalom helysége, melynek szörnyűségei minden emberi képzelőerőt felülmúlnak. Aki vétkezett ugyan, de hitt Istenben, annak csak átmenetileg kell itt vezekelnie, és utána még beléphet a paradicsomba. Csak az marad bent örökre, aki soha nem hitt Istenben. Minden, amit a Korán hirdet, az való és igaz. Vonatkozik ez a halál utáni életre, a végzet napjára, a paradicsomra és a pokolra is. Semmi értelme nincs ezekkel kapcsolatban hazudni. Valamikor úgyis bekövetkeznek.

Hit az eleve elrendeltetésben

Ezt tudja és hiszi egy muszlim:

Nincs Istenen kívül más alkotó, ill. létrehozó. Minden ezen a világon, legyen az rossz vagy jó, minden, ami történik az Istentől vezérelt, csak azért történhet meg, mert Isten azt engedi megtörténni, vagy létrehozta azt. Ha az ember saját akaratából egy jó úton indul el, Isten egy jó végzettel jutalmazza. Ha egy rossz úton indul el, akkor ez egy rossz végzethez vezet, felelnie kell érte. Ezt értjük alatta, ha azt mondjuk: „Minden Istentől való, legyen az jó, vagy akár rossz”.

Az iszlám hit összefoglalása

„Isten egyetlen és egységes, nincs más istenség rajta kívül. Muhammed Isten szolgája, prófétája és küldöttje”.

Ez azt jelenti, hogy:

Muszlim vagyok, az én uram Isten, a prófétám Hazreti Muhammed, a könyvem a fennkölt Korán, a vallásom az iszlám, Kaaba felé imádkozom, a vallási iskolám (Mezheb) a Sunna.

Ez azt jelenti: úgy hiszek, mint Muhammed és annak kortársai, és az ő útjukon járok.

Ez Isten, a próféták és a Korán útja. Erről az útról soha nem fogok letérni.

Ez a következő hitmeggyőződésben fejeződik ki:

- 1.) Egy Isten van, és csak egyetlen. További istenségek vagy imádságra érdemes lények nincsenek. Máshoz való imádkozás Istenen kívül Sirk lenne, ami sokistenűséget jelent, ami a legnagyobb vétek.
- 2.) Isten Rabb, ami azt jelenti, hogy Ő minden lét mindenható alkotója és eredete, ill. kezdete, aki mindent szabályoz, aki a Földet életben tartja, aki a lényeket neveli, azokat eteti és növekedést kölcsönöz nekik, aki életet ad és vesz el és utána ismét életre kelt.
- 3.) Isten örökkévalóságtól örökkévalóságig létezik. Az Ő létének nincs kezdete és vége. Ő minden dolog eredete és minden általa létezik, és Rá van szorulva, mialatt Ő semmilyen dologtól és lénytől nem függ. Ő született és semmi és senki nem hasonló hozzá.
- 4.) Isten az élet és minden élet Tőle származik.
- 5.) Isten mindentudó és ismeri a legtitkosabb belső indulatainkat.
- 6.) Isten lát és hall mindent, nem marad semmi rejtve előle.
- 7.) Akarata alól semmi és senki nem tudja kivonni magát. Semmi nem történik akarata nélkül.
- 8.) Isten mindenható. Megteremthet és megszüntethet, amit akar, amikor akarja.
- 9.) A Korán Isten szava a prófétáihoz, ami parancsait és elrendeltetéseit tartalmazza.
- 10.) Nincs semmi és senki, ami Istennel összehasonlítható lenne. Nincsenek kortársai sem társai. Létezni a legfennköltebb tulajdonság. Mindenben, amit Isten teremt, minden művében

bölcsesség van, még akkor is, ha mi a korlátozott észlelőképességünkkel és érzékünkkel ezt nem tudjuk felfogni.

11.) Isten az emberek közül prófétákat választott és nekik az angyalok által kinyilvánításokat küldött, amelyekben közölte az emberekkel a parancsait és törvényeit és elmagyarázta nekik, hogy az evilági és a túlvilági életben mire van szükségük.

12.) Az ember munka és törekvés által mindent el tud érni, a prófétaságon kívül, ezt kijelölni csakis Isten dolga. A próféták, amit Istentől kaptak, azt változatlanul és bizalmasan adták tovább.

13.) Az első próféta Ádám volt, az utolsó Muhammed. A két próféta közt eltelt időben még sokan mások is léteztek, akik Isten parancsait közvetítették népeiknek. A Koránban Isten csak 24-et nevez meg név szerint.

14.) A legnagyobb próféták Noah, Ábrahám, Mózes, Jézus és Muhammed.

15.) Isten utolsó prófétája Muhammed volt. Ő közvetítette az embereknek a végzet üzenetét, amiért őt az utolsó idők prófétájának vagy a próféták pecsétjének is szokták nevezni. A rábízott üzenet az egész emberiségre vonatkozott. Az iszlám vallás a próféták tanításainak összessége és minden nép számára hozzáférhető. Egészen a végzet napjáig fent fog maradni.

16.) Az angyalok szintén Isten szolgálói. Nincsenek vétkeik. Létezésük Isten szolgálatában állni és bizonyos feladatokat végrehajtani. Úgy léteznek, hogy nem kell étkezniük, nemtelenek, tehát se nem nőies, se nem férfias teremtmények.

17.) A földi élet után következik a túlvilági. Amikor ez a Föld megszűnik létezni és a világ egy másik formát vett fel, Isten az embereket egy új életbe fogja átvezetni. Mindenért, amit az emberek ebben az életben elkövettek, Isten azon a bizonyos napon felelősségre vonja őket.

18.) Az itteni világban történt leszámolás után, azok, akik több jót cselekedtek, mint rosszat, a paradicsomba jutnak, akik viszont több rosszat, azok megkapják büntetésüket.

19.) Aki hisz Istenben, a prófétákban és Isten könyvében, de vétkezett, bűnei megbánása után Isten kegyelméből a paradicsomba kerül.

20.) Isten egyébként irgalmas és megbocsátó. Megbocsát minden vétket- a többistenségen kívül. A végzet napján a prófétáknak is meg lesz engedve, hogy az iszlám közösség számára közbenjárást kérjenek.

21.) A paradicsomban a hívők olyan dolgokat látnak, ill. hallanak majd, melyekről a földi fogalomvilág alapján elképzelésük sem volt. A legmagasabb kegy, amelyet nyújtanak nekik, az Istenre való feltekintés lesz. Azt fogja ez közvetíteni, hogy ez minden lelki boldogság legmagasabbik érzése. De erről sem tudunk mi emberek a kis gondolati és képzelő adottságainkkal fogalmat alkotni.

22.) A túlvilági élet számunkra elképzelhetetlen, mert a földi életünkben nincsenek összehasonlítási lehetőségek.

23.) A jót és a rosszat a megfelelő viszonyba állítani és megteremteni egyedül Isten privilégiuma.

24.) Istennél a vallás a „teljes odaadás akaratának és békéjének”, arabul **Iszlám**. Isten vallása Muhammed prófétában találta meg kiteljesedését. Magában egyesíti az összes korábbi vallás üzeneteit és küldetését.

25.) A Korán Isten szava. Változatlanul közvetítették felénk, úgy, ahogy azt a próféták hallották és a végzet napjáig változatlan fog maradni. Mind nyelvezetét, mind tartalmát tekintve ez prófétánk legnagyobb csodája.

26.) Minden hívő fivér és testvér. Senkit nem szabad az iszlámon kívülinek tekinteni vagy akként nevezni, aki a Kaaba-t, mint vallási irányzatot elfogadja. Minden muszlim számára kötelező napjában ötször imádkozni, a Ramadan hónapjában böjtöt tartani, tulajdonából szegénységi hozzájárulást fizetni- és, ha képes rá- egyszer az életben Mekkába zarándokolni.

27.) Ez a mi hitünk, amely a Koránon és a próféták (Ahadis) hagyományain alapszik. Ez a szunita közösség hite (ehli sünnet vel cemaat). Minden egyes felnőtt muszlimtól, aki szellemi erejének teljes tudatában van, elvárják és feltételezik, hogy ez a hitet gyakorolja.

28.) Az összes ilyen hitmondatoknak az összefoglalása tartalmazza a beismerést „La ilahe illallah- Muhammedür- Resulullah”. És ezért muszlim mindenki, aki ezt a hívően kimondja. Isten egységes és egyetlen. Nincs rajta kívül egy isten, egy úr, egy, aki imádságra méltó. Aki a segítségére támaszkodik, az eljut hozzá.

Kegyelmet kérünk az Istentől és legyen az utolsó leheletünk a szó:

La ilahe illallah- Muhamedür- Resulullah”.

Mi a kötelezettség (Farz)?

Ezek olyan elvégzendő feladatok, melyeket Isten egyértelműen előírt. Egyértelműen elő van írva többek között a napi ötszöri imádkozás elvégzése, a Ramadan hónapjában a böjtölés, a szegénységi adomány fizetése, a zarándoklat véghezvitele.

Ha valaki nem imádkozik, nem böjtöl, ennek ellenére magától értetődő, hogy egy muszlim. De az engedetlenségével vétkessé válik Istennel szemben és felelnie kell ezért. Isten vagy megbocsát neki, vagy vétkének megfelelő mértékben megbünteti. Ha mindenesetre tagadja, hogy ebben az esetben kötelességről lenne szó vagy kinyilvánítja, hogy nem hisz Istenben és a prófétákban, akkor saját magát távolította el az iszlám közösségből.

Farzi ayin, Farzi kifaye

Kétféle kötelesség van (Farz): Farzi ayin és a Farzi kiyafe.

A Farzi ayin személyre vonatkoztatott, itt egy olyan kötelezettségről van szó, amelyre minden muszlim maga köteles, amelyet a maga helyén senki más nem végezhet el helyette.

A Farzi kiyafe ezzel ellentétben nem az egyes személyt kötelezi, hanem a közösséget. Tehát, ha a közösség egy része végrehajtja a feladatot, az a többieket felmenti a feladat elvégzése alól. Ilyen pl. a halotti imádság (Cenaze namazi).

Haram

Ezzel a szóval jelölik mindazt, amit Isten szigorúan és egyértelműen megtiltott.

Ilyenek: lopás, engedetlenség a szülőkkel szemben, az életre való támadás, hazugság, becsapás, szerencsejáték, disznóhúst enni, vért fogyasztani és az alkohol élvezete stb.

Helal

Minden, amit Isten kifejezetten megengedett: a Haram ellentéte.

Vadzsi

Egy parancsot fejez ki illetve egy elmulasztás tiltását: pl. a Vitr imádság elvégzését (az esti imádság után) és az ünnepi imádságok után.

A kötelezettség tekintetében a Vacib parancs egyenértékű a Farz paranccsal. Isten szempontjából büntetendő az, aki ezt nem végzi el, ha nincs különösebb oka rá. Mindenesetre annyiban tér el a hittanításban a Farz parancsoktól, mint annak tagadása (tehát az állítás, hogy „Ez nem Vacib”) nem vonja maga után az iszlámból való kizárást.

Szunna (Sünnet)

Itt olyan istentiszteleti kötelezettségekről van szó, amelyek se nem Farzok, se nem Vacibok, de a próféták igen komolyan vették azokat, és a legritkábban szakították meg azokat.

Úgy nevezik ezeket, hogy: „igazolt Sunna” (Sünneti műekkende): a Sünnet- a reggeli ima Rek’atja, a Sünnet- A déli ima elő és utó Rek’atja, és a két utó Sünnet- az éjszakai ima Rek’atjai tartoznak ide.

Aki ezeket szükség nélkül elhagyja, a próféta ellenakarátát vívja ki.

Müstahab

Olyan dolgokról van szó, melyeket a próféta csak olykor, néha- néha végzett. Menub- ként vagy Adáb- ként is említik ezeket. Olyan szabadon elvégzett dolgok is ide tartoznak, mint a Ramadanon kívül elvégzett böjt vagy az alamizsnaadás (Sadakat).

Mekruh

Olyan dolgok megnevezése ez, amelyek nem kívánatosak és ezért jobb, ha elmaradnak, pl. a pénteki ima alatti bevásárlás, a vízpazarlása az ima közbeni mosakodáskor, vagy annak kevés használata ima közben stb.

Két fajtája van a Mekruhnak: az egyik a Haram(tiltás), a másik a Helál(megengedett).Szükség nélkül egy Vacib parancsot elhagyni, annyi, mint a Haram után lévő Mekruh. Ez alá esik pl., ha valaki tétlenül ücsörgött és aztán hirtelen naplementekor elvégzi a délutáni imát.

Ettől tartózkodnunk kell.

Mekruh az is, ha az ember a Sünnetet és a Müstehabot- a próféta ajánlását figyelmen kívül hagyja.

Müfsid

Így hívják, ha egyszer valaki a már egyszer megkezdett istentiszteleti cselekedetet megszakítja. Ez vallási értelemben nem helyes, egy megkezdett imát vagy böjtöt minden ok nélkül megszakítani.

Ha valaki rossz utakon jár és a másik embernek rosszat tesz, akkor Haramot követ el.

Röviden és tömören: az ember szabad a tettei megítélése tekintetében, amíg el nem érte a kötelezettségi életkort. Ettől fogva azonban minden cselekedetét és mulasztását a vallási törvény rőfjével fogják mérni és a Farz, Vacib, Sünnet, Helál és Haram előírásainak saját maga általi figyelembevételével ítélik meg.

Az imádkozás külső feltételei

A beismerés után, hogy hiszünk Istenben és a prófétában, az is lám legfontosabb oszlopa az ima. Minden szellemileg egészséges muszlim köteles ezt elvégezni.

Mielőtt az imát el lehetne kezdeni, hat feltételnek kell teljesülnie:

- I. Tisztaság
- II. Mosakodás
- III. Ruházat
- IV. Az imádkozás iránya
- V. Az imádság ideje
- VI. Szándék

A reggeli ima ideje (Sabah namazinin vakti)

A reggeli szürkülettel kezdődik, és röviddel napfelkelte előttig tart. Ezen az idő intervallumon belül lehet a reggeli imát elvégezni.

A déli ima ideje (Ögle namazinin vakti)

Akkor kezdődik, amikor a Nap elérte a horizontot, és a tárgyak által vetett árnyék elérte a tárgyak nagyságának kétszeresét.

A délutáni ima ideje (Ikindi namazinin vakti)

Akkor kezdődik, amikor a déli ima véget ér, és naplementéig tart. De nem kell a naplementét megvárni, hanem az imát legalább 15 perccel napnyugta előtt be kell fejezni.

Az esti ima ideje (Aksam namazinin vakti)

Eljött az ima ideje, ha a Nap teljesen lenyugodott. Az esti imát az ember addig elvégezheti, amíg esti vörösség és az azt követő utóvilágosság el nem tűnik. A legjobb azonban az esti imát az ima idejének megkezdődésekor elvégezni.

Az éjszakai ima ideje (Yatsi namazinin vakti)

Akkor kezdődik, amikor az utolsó utóvilágosság, ami az esti vörösséget követi, teljesen eltűnt és egész éjszaka tart az első reggeli szürkület jeleinek megjelenéséig.

Három időpontban nem szabad a rituális imát (Namaz) elvégezni:

- a. mialatt a Nap felkel
- b. mialatt a Nap pontosan a horizonton áll
- c. mialatt a Nap lenyugszik

Az imádságokat minden esetben ugyanúgy kell elvégezni, ill. ugyanazokra a feltételekre, kell ügyelni, amelyeket az előző fejezetekben már részletesen kifejtettünk.

Kedves Olvasó, remélem, hogy e kis írományt hasznosan fogja felhasználni életében Isten áldásával!

A Könyörületes és Kegyelmes Egyisten vezessen minket az Igaz Úton, s mentsen meg minket a Gonosztól és minden kísértéstől, s adja meg kegyelméből a Paradicsomot mindannyinknak!

Ámin